

Sborový dopis

Česko-bratrského evangelického sboru

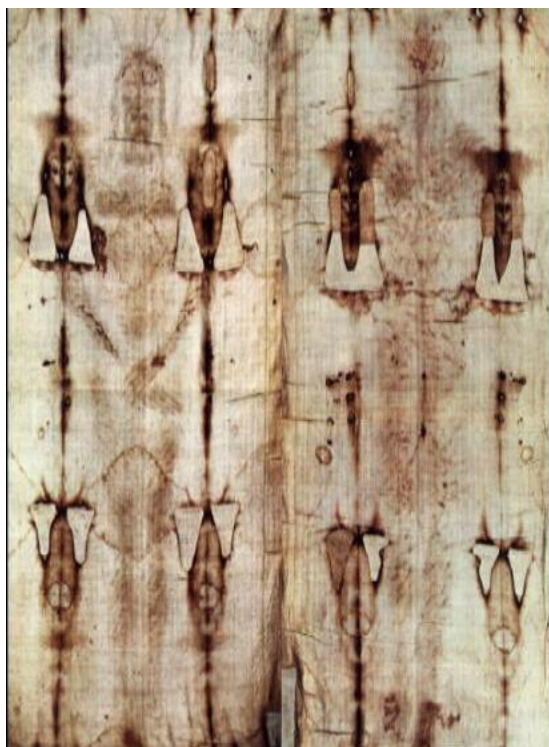
v Praze 5 – Radotíně.

BŘEZEN 2016

Velikonoce a prodloužený víkend

Vždyť i Kristus dal svůj život jednou provždy za hříchy, spravedlivý za nespravedlivé, aby nás přivedl k Bohu. Byl usmrčen v těle, ale obživen Duchem. (1Pe 3, 18 CEP)

Průměrný Středo-evropan usídlený ve 21. století na dolním toku řeky Berounka bydlí v teple, suchu a má nadprůměrný plat nebo důchod. Nadprůměrný příjem má nejen v celostátním srovnání, ale především v celosvětovém. Patří mezi první miliardu nejbohatších lidí. Není mu to někdy dost. Vlastně si téměř neuvědomuje, že na světě je 6,5 miliardy chudších lidí, ale velmi dobře si uvědomuje, že na světě je asi 950 milionů bohatších lidí...

Tento Evropan od Berounky hovoří komplikovaným slovanským jazykem, geneticky je ovšem pomíchaný jako oříšek z Dolní Lhoty.

I Maďaři jsou dle své DNA více Slované než Češi. Odstranili jsme kdysi z češtiny všechny možné germanismy, ale těžko odstraníme z krve 25% germánských genů. Člověk sídlící podél malebného říčního údolí jihozápadně od Prahy ovšem zpravidla nepřemýšlí tolik o své národní identitě a našem zařazení do evropského kontextu, nepřemýšlí ani o svých vinách, možných trestech a odpuštění, spíše přemýšlí o cenách v obchodech, slevách a výhodném nákupu v akci. Letos nově zavedený státní svátek na Velký pátek bude tedy pro naše nejbližší spoluobčany především lákavým rozšířením prodlouženého víkendu. Na hory, na chatu nebo na "eurovikend" se bude moci od letošního roku cestovat už ve čtvrtek! To není ani výčitka, ani zahořklá kritika, je to jen pokus o nezaulatý popis stavu současné společnosti.

Lidé od Berounky nahlízejí na život jako na příležitost budovat kariéru, budovat osobní blahobyt a prožít co nejvíce příjemných zážitků. Jako křesťané se při vnějším pozorování ani tolik od běžné veřejnosti neodlišujeme. Také nás zajímají různé slevy více než problematika národní identity, taky rádi dobře jíme, pijeme, všelijak se bavíme, studujeme, kariérně postupujeme, finančně se zajišťujeme, investujeme, cestujeme. Přesto se snad v jednom ohledu od průměru trochu odlišujeme. Není nám lhostejné, co se odehrálo v Jeruzalémě před pomalu 2000 lety. Není nám lhostejný Kristův kříž. Když pomyslíme na Velký pátek, neradujeme se z nově zavedeného prodloužení víkendu, ale přemýšlíme o své vině, kterou Kristus nesl. Spravedlivý za nespravedlivé. Svatý za nesvaté. Nevinný Beránek za lhostejné. Zároveň dobře víme, že v tom není žádná naše ctnost nebo zásluha. Není to žádná naše přednost. Nejsme kvůli tomu ani o trochu lepší lidé než naši sousedé. Je to čistá Boží milost.

Velký pátek končí velikonoční nedělí. Smutek a lítost končí radostí z vítězství života. Naše výhoda a výsada spočívají v milosti, jež začíná v pátek a graduje v neděli. Ta milost se vztahuje na všechny miliardy lidí. Na bohaté i chudé bez rozdílu. Na ty, co nakupují výhodné zboží v akci, i na ty, kteří si nemohou dovolit nakupovat téměř vůbec nic. Ovšem ta radost je ze vzkříšení je lepší a vyšší než radost z jakéhokoliv bohatství, z jakéhokoliv slevové akce, z jakéhokoliv dlouhého víkendu.

V Kristově vzkříšení máme naději na své vlastní vzkříšení. V jeho obživení máme naději věčného života. A to je mnohem, mnohem větším zdrojem radosti a potěšení, než kdyby se Berounka již nikdy nerozvodnila nad své břehy nebo byl velikonoční víkend prodloužen o celý týden na 100 let dopředu.

Petr Špirko

Zpráva staršovstva za rok 2015

pro výroční shromáždění farního sboru ČCE v Radotíně.

V roce 2015 se staršovstvo sešlo k **9** řádným schůzím. Průměrná účast **7** z 11 členů staršovstva. V r. 2015 se konalo **1** sborové shromáždění - výroční.

Bohoslužby se konaly 55x v Radotíně a 14x v Řevnicích. Průměrná účast: Radotín 25 (nejvíce 55, nejméně 10), Řevnice 5. V kazatelské stanici Černošice se bohoslužby od podzimu 2014 nekonají – viz. loňská výroční zpráva. Na kazatelně se kromě našeho faráře br. P. Špirka vystřídali 4 kazatelé (1x T. Adámek, 1x P. Firbas, 1x V. Zikmund 1x D. Hron). Dále se 4x konaly čtené bohoslužby, které připravila R. Musilová a B. Ulmanová. Sborová dopoledne se v uplynulém roce nekonala. V květnu proběhla v našem sboru seniorátní vizitace a návštěva nově zvoleného synodního kurátora br. Ing. Vladimíra Zikmunda společně s dalším delegátem synodu br. Tomášem Rozbořilem .

V roce 2015 zemřela 1 členka sboru. Další úbytek 3 členů sboru vznikl přehlášením do sboru v místě jejich trvalého pobytu a 1 členka sboru se přestěhovala. K 31.12.2015 je ve sborové kartotéce zapsáno 176 členů sboru.

Ačkoliv mi v minulosti bylo vytknuto, že zprávu staršovstva začínám informacemi o stavebních úpravách a údržbě sborových budov, nemohu zprávu za rok 2015 začít jinak. Přestavbou galerie a s ní i otevírajícími se možnostmi nových netradičních setkání, byl poznamenán celý loňský rok. Všem, kteří si myslíte, že je nekřesťanské zabývat se péčí o svěřené dědictví, se omlouvám a zároveň sděluji, že já tento názor nesdílím. Naopak se domnívám, že i toto je projevem úcty a obdivu k pevnosti a oddanosti víry našich předků. Proto se upřímně raduji z nově zrekonstruovaných prostor na galerii našeho kostela.

Přestavba probíhala déle a obtížněji, než jsme původně zamýšleli, a tím si získala také více pozornosti i našeho času. Ve finále nás stála také více peněz, více brigádnické pomoci, energie, trpělivosti a vzájemné tolerance, než jsme původně předpokládali. Ve výsledku jsme ale docílili větší multifunkčnosti stávajícího prostoru, než jsme si byli schopni představit. Naproti zmíněným „více, déle a větší“ stojí „méně“ těch, kteří po celou dobu nejenže odvedli nespočet hodin ze svého volného času a v roli pomocných řemeslníků i uklízečů výrazně přispěli k dokončení díla, ale zároveň dokázali unést i některé kritické připomínky. Děkuji zejména bratřím Vojířovi, Musilovi ml. a především br. faráři Špírkovi za jejich vytrvalost. Děkuji také všem, kteří přispěli svým účelovým finančním darem, přiznali se k tomuto dílu a dali najevo, že jim stále záleží na radotínském sboru.

Nečekané částky byly účinnou pobídkou pro umdlévající brigádníky i ujištěním, že nestavíme jen sami sobě.

Život ve sboru

Stavební činnost se projevila i na jinak běžných sborových setkáních. Vzhledem k tomu, že téměř na 8 měsíců se galerie proměnila ve staveniště a kancelář sloužila zároveň jako sklad materiálu a šatna, biblické hodiny a schůze staršovstva se po většinu doby konaly v náhradních prostorách, v soukromí a v omezeném počtu. Nekonal se ani nedělní škola během bohoslužeb. Příchozí děti byly sice ukráčeny na svém programu, ale zároveň měly příležitost poznat, jak probíhá bohoslužba, jak se při ní chovají dospělí a jak se vše liší od bohoslužby o tzv. rodinných nedělích. Dalo by se říci „z nouze ctnost“, ale snad i trochu užitečná. Jak jinak se dítě má seznámit s pořádkem nedělních bohoslužeb, když nedělní dopoledne prožívá odděleně a s dětským programem?

Schůzky dětí v týdnu pod vedením br. faráře v uplynulém roce opět dospěly do útlumu navzdory nabídce jeho časové flexibility. Situace se opakuje nezávisle na osobě faráře, který momentálně působí ve sboru. Zdá se, že kromě časového vytížení dětí školními povinnostmi a zájmovými aktivitami během týdne, je třeba vidět příčinu i v pevnosti a ukotvenosti samotných rodičů dětí. Zde se pravděpodobně otevírá velký prostor pro vzájemnou spolupráci obou stran. Předpokladem pro tuto spolupráci je ale zřetelný zájem. A v tom jsme navzájem trochu nečitelní. Otázkou zůstává i forma. Již mnohokrát zmiňované sebelákavější tzv. druhé a třetí programy jsou pouze přidanou hodnotou k prvnímu programu, který má děti seznámit se základními biblickými postavami a na jejich příbězích, společně s naším svědectvím, přiblížit život křesťanů. Tak, aby bylo vloženo semínko. Nic víc, nic méně, jen aby děti měly později na co navázat. Cesta k životu ve víře, pokud má určité základy, pak už není jen z našeho lidského snažení.

Bohoslužby jsou stále tím nejzákladnějším setkáváním, které nás má přivést k zastavení a nebo alespoň k přibrzdění celotýdenního spěchu. Statistická čísla za uplynulý rok dala za pravdu již loni zmíněným obavám o naši vytrvalost – mírně poklesl počet účastníků nedělních bohoslužeb. Počáteční radostné nadšení v kontrastu s reálným hledáním každodenního kontaktu s Bohem se nám často rozplývá v pocitu zbytečné životní komplikace. Vždyť jsme uvěřili a dál už nikoho ze sborového a lidsky chybného společenství nepotřebujeme. Tento sebeklam je pohodlný, ale zároveň zavádějící a časem i oslabující. Pokud nedělní bohoslužby budeme považovat pouze za jakési farářovo více či méně zdařilé kulturní vystoupení a nikoliv za příležitost být společně blíž k Pánu Bohu, za příležitost k lepšímu pochopení sebe sama a svého směřování, příležitost ke chválám, díkům a prosbám, asi jsme zcela nepochopili vstřícný krok počáteční Boží lásky k člověku, který je základem.

Je velice nepravděpodobné, že se vyhneme zklamání z událostí všedních dnů, pokud budeme chtít vystačit s jednou nebo dvěma návštěvami sborových akcí pořádaných v rozněžnělé atmosféře adventní a vánoční.

Oproti jiným rokům, loni proběhl jenom 1 sborový pěší výlet a 1 společná vycházka rodičů s dětmi. Nekonal se ani jedno sborové dopoledne s hostem. A přestože v květnu a červnu byl náš kostel ještě dost „uprášený“, přivítali jsme mezi sebou delegáty květnového zasedání synodu naší církve a 2 sestry z družebního sboru ve Skotsku. Obě setkání byla velice přátelská s poznáním, že naše radosti i starosti jsou navzdory vzdálenosti obdobné. Posilující bylo ujištění, že naše víra a naděje se setkávají u jediného Pána života.

Poslední květnovou neděli nás navštívili zástupci Pražského seniorátu, kteří provedli vizitaci sboru. O co více působí slovo vizitace archaicky a přísně, o to více bylo setkání neformální se vzájemným porozuměním. Měli jsme tak možnost přesvědčit se, že seniorátnímu výboru není lhostejný život žádného sboru - bez ohledu na velikost. Ale s ohledem na to, oč usiluje a jak se vyrovnává se svými přednostmi i nedostatky.

První srpnový týden v našem kostele našly útočiště děti z příměstského tábora pod vedením Lenky Studené. Díky její nápaditosti, schopnosti improvizace a neobyčejnému nasazení, se s táborem loučily všechny děti s nadšením a pocitem příjemně prožitých dnů navzdory tehdy ještě nedokončené přestavbě.

Podzimní období ve sboru již patřilo k těm radostnějším. Po slavnostním otevření zrekonstruovaných prostor se zvolna začala rozvíjet spolupráce s Klubem Beránek, který sdružuje předškolní děti a v našem kostele našel zázemí. Zatím, v důsledku zpoždění stavby, pouze jedno dopoledne v týdnu, ale s výhledem na celotýdenní využití. V kostele proběhl i kurz angličtiny a keramiky.

Prostory kostela využila a i nadále využívá ZUŠ Radotín k pořádání svých koncertů a výuce hry na varhany. A tak prostory našeho kostela pomalu ožívají i v týdnu a i tímto způsobem se rozšiřuje povědomí o naší otevřenosti.

Dva adventní koncerty pořádané v našem kostele ve spolupráci s MČ Praha16 Radotín jen potvrdily vzájemně dobré vztahy a svojí návštěvností jasně signalizovaly oblibu u radotínské veřejnosti.

Závěr roku patřil dvěma již tradičním sborovým shromážděním. Přestože sbor neoplývá mnoha amatérskými herci, na čtvrtou adventní neděli jsme se potěšili vánoční hrou z autorského pera Lucie Kráčmarové, v provedení herců z tzv. domácích zdrojů. Vystoupení našeho příležitostného pěveckého kroužku pak doplnilo sváteční atmosféru. Na Silvestra se někteří z nás sešli v podvečer ke krátkému rozloučení se starým kalendářním rokem. To se ovšem díky nečekaně hojné účasti, panující pohodě při četbě, vyprávění a zpěvu, poněkud protáhlo. Avšak ke spokojenosti všech zúčastněných.

Hospodaření sboru je opět samostatně zachyceno v hospodářské zprávě a v komentáři k této zprávě. A tak jen ve stručnosti. Účetnictví našeho sboru za rok 2015 skončilo se ziskem ve výši 86 051 Kč. Sbor dosáhl výnosů ve výši 348 836 Kč, náklady činily 262 785 Kč.

Tato čísla by ovšem vypadala zcela jinak, kdyby se přestavba galerie nevykazovala jako investiční akce. Skutečnost je tak poněkud méně radostná. I přes zvýšenou obětavost a některé nečekané a štědré dary, byl sbor nucen v loňském roce čerpat další krátkodobé bezúročné půjčky, aby dodržel termíny splatnosti všech faktur i předepsaných odvodů.

Je zřejmé, že v příštích letech, kdy bude v důsledku odluky církve od státu zvýšenou měrou narůstat odvod do Personálního fondu, již nevystačíme pouze s vlastními penězi vybranými od členů sboru. Staršovstvo je proto vděčné za vybudování multifunkčního prostoru na galerii, který by se měl v budoucnu stát dalším zdrojem financí z pronájmu.

Závěrem

Poděkování patří všem, kteří ve sboru zastávají veškeré nezbytné služby spojené s konáním bohoslužeb i dalších sborových aktivit. Rok od roku je náročnější finančně i fyzicky zajistit vše potřebné. O to více si vážíme všech, kteří vytrvali a navzdory svým vlastním povinnostem a nedostatkům nesou břímě odpovědnosti za chod sboru. Už jste si někdy zkusili odpovědět na otázky kdo a za jakých podmínek se stará, aby: v kostele bylo teplo a čisto, kdo v létě poseká trávu, kdo opraví rozbitý zámek u dveří, kdo vymění prasklou žárovku, kdo se stará o kuchyňku, kdo vypere špinavé utěrky, kdo týden co týden připraví popelnici k vyvezení, kdo provádí každoroční inventuru majetku, kdo hlídá včasné termíny plateb spotřebovaných energií, kdo se stará o to, aby tyto platby byly co nejnižší, kdo dojednává zajišťuje pronájem prostor, smlouvy a pojistky, kdo týden co týden nese odpovědnost za to, že můžete přijít na bohoslužbu a mnoho dalších podobných otázek. Záměrně uvádím ve výčtu otázek ty zdánlivě podřadné a malicherné i ty zásadnější. V důsledku ale žádná z nich není podřadná. To zjistíme záhy v okamžiku, kdy na jednotlivou otázku KDO? nalezneme místo konkrétního jména jen odpověď NĚKDO a dokud máme možnost přicházet k otevřeným dveřím našeho kostela a trochu sobecky si být jisti, že je to samozřejmé.

Poděkování patří našemu br. faráři za jeho všestranné nasazení, za jeho individuální přístup a praktickou pomoc potřebným a především za jasnou zvěst Božího slova. To vše s díky za porozumění a pomoc i jeho ženě. Avšak závěrečné a největší díky patří našemu Pánu za jeho lásku a za vše, co skrze sebe navzájem smíme přijímat.

Komentář k hospodářské zprávě za rok 2015

Účetnictví našeho sboru za rok 2015 skončilo se ziskem ve výši 86 051 Kč. Sbor dosáhl výnosů ve výši 348 836 Kč, náklady byly ve výši 262 785 Kč.

Rozpočet na rok 2015 vycházel ze skutečnosti r. 2014, ovšem navíc ve výnosech i nákladech s částkou 290 000, kterou jsme obdrželi ze zahraničí na stavební úpravu galerie v kostele. Žádné další mimořádné výdaje jsme neplánovali.

Rozpočet byl koncipován jako vyrovnaný na obou stranách částkou 516 720 Kč (290 000 + 226 720). V průběhu roku se však ukázalo, že přestavbu bude třeba proúčtovat jako investiční akci, a tak po této změně jsme na konci roku 2015 dosáhli ve výnosech 348 836 Kč proti nákladům v částce 262 785 Kč.

Z toho je patrné, že se nám podařilo proti plánu mírně snížit náklady a mírně zvýšit výnosy. Je si však třeba uvědomit, že k tomu nám velkou měrou přispěl dar od Pražského seniorátu ve výši 38 340 Kč na část odvodu do Personálního fondu, se kterým jsme nepočítali.

Rok 2015 byl ve znamení přestavby galerie. Byla to akce náročná pracovně i finančně a bez obětavé pomoci některých členů sboru a finančního daru ze zahraničí bychom ji vůbec nemohli uskutečnit.

Jelikož stavební práce byly proti původnímu plánu vykazány jako investiční akce, sbor v běžném hospodaření dosáhl kladného hospodářského výsledku. To ale za cenu čerpání krátkodobých překlenovacích půjček. K 31.12.2015 má sbor půjčky v celkové výši 226 000 Kč (Ústředí Jeronýmovy jednoty dlužíme 96 000 Kč, sboru Praha 3 Žižkov II 20 000 Kč a soukromým věřitelům 110 000 Kč).

K témuž datu jsme měli na našem účtu též pohledávku za Synodní radou ČCE v částce 28 846 Kč, což bylo do té doby nevyplacených zbylých 10% z peněžitého daru ze SRN. Skutečné vyplacení těchto peněz bylo vázáno na schválení závěrečné zprávy ze stavby Tato pohledávka byla v únoru 2016 již vyrovnána, a proto bude v průběhu března 2016 vyrovnán i jediný závazek sboru vůči br. farářům.

Děkujeme všem, kteří pamatujete na potřeby našeho sboru.

Detailní rozpisy jednotlivých položek jsou uvedeny ve výroční zprávě, která je k nahlédnutí na nástěnce kostela.

Následující tabulka může posloužit k orientaci v četnosti a výši darů přijatých pro potřeby sboru od jednotlivých dárců.

Kč	počet plátců
pod 500	3
500 až 1 000	10
1 000 až 2 000	6
2 000 až 5 000	13
5 000 až 10 000	11
<u>nad 10 000</u>	<u>3</u>
Celkem	46

Michaela Straková

Jednou větou

- Předepsaný odvod našeho sboru do ústředí církve letos činí 92 300 Kč do Personálního fondu, 13 035 Kč na celocírkevní repartice, 6 190 Kč na seniorátní repartice a celkem 8 nedělních sbírek na synodem stanovené celocírkevních účely.
- Letošním rokem poprvé dochází k postupnému pětiprocentnímu poklesu financování kazatelských míst státem v důsledku odluky církve od státu. Začíná tak každoroční zvyšování odvodu do Personálního fondu.
- Rok 2016 je posledním rokem funkčního období staršovstva našeho sboru. V roce 2017 se bude konat nová volba. Rozmýšlejte již nyní o svých možnostech, ochotě ke službě a vhodných kandidátech.
- Velký pátek je letos poprvé uznán jako státní svátek a tedy dnem pracovního klidu. Přesto staršovstvo rozhodlo o konání velkopáteční bohoslužby v Radotíně v tradiční podvečerní hodinu v 18.30 hod.
- V noci z Bílé soboty na neděli velikonoční se mění zimní čas na letní. Prakticky to znamená, že k včasnému příchodu na bohoslužby na Boží hod velikonoční si budete muset ukrátit spánek o jednu hodinu a ve 2 hodiny ráno vzít na vědomí, že jsou již 3 hodiny ráno. Pro mnohé z nás asi dost kruté, protože i tak každou neděli zápasíme s včasným příchodem...

KOUTEK POEZIE

Projektíl naděje
míří do ohniska nebe
když vše se zachvěje

„Přijď království tvé“

Odpalovací rampa touhy
naše země
a na ní my
lidé na kře
omílané slzami horkými
a teplou krví terorizovaných

Přijde odpověď na touhu?
S které strany než shora
ozvou se slova

„Přijdu brzy“

Miroslav Heryán, ze sbírky „A přece...“

99 básní & 99 let

Na přelomu roku se z Valašska přistěhovaly do Třebotova a přihlášily do radotínského sboru dvě Matyldy. Tu mladší pravidelně vídáme v kostele, starší ovšem již nevychází příliš často z domu, neboť jí na konci letošního roku bude 99 roků! V takovém věku se člověk nemůže zlobit na oči, že hůře vidí, na uši, že hůře slyší, ani na nohy, že hůře nesou. Přesto Matylda starší, v rodině zvaná roztomilým výrazem "babina", není ani úplně slepá, hluchá a nepohyblivá. Vidí mlhavě, ale přečte velká písmena. Slyší špatně, ale na krátkou vzdálenost nemusíte ani moc křičet, aby rozuměla. Chodí s "čaganem", ale dojde sama z pokoje přes halu až do kuchyně. Především je však stále duševně svěží. Možná trochu tvrdohlavá, ale má smysl pro humor a setkání a rozhovor s ní je vysloveně osvěžující.

Matylda miluje lidovou poezii a je schopna dlouho z paměti recitovat mnohé básně, jaké by se málokdo z nás mladších naučil. Pro sborový dopis jsme zaznamenali jednu kratší z nich, básničku o stéble:

Stéblo

Stéblo se hádá:
"Jaká to zrada!
Nohy mně podrazit,
na zem mě porazit
ve snopy vázati,
páteř mně lámati,
strojem neb cepy
na samé střepy!"

Já přece tiše,
ti na své líše
klasy jen nosilo
zrnka v nich živilo,
vzhůru je zvedalo,
klesnout jim nedalo,
a za ty ctnosti
lámou mi kosti.

Brouček to slyšel,
těšit je vyšel:
"Nežaluj stéblíčko,
žes žilo kratičko.
Vždyť jsi již dozrálo,
užitek vydalo;
rolník má chleba,
co ti víc třeba?"

Starosti marné,
že tělo stárne!
Ovce nese-li,
raduj se příteli!

Ať se v prach rozpadne,
dobře vše dopadne,
ven když z něj kluše,
spasená duše!

Děti renovují kalich

Renovace bude probíhat pomalu a postupně vždy ve čtvrtek odpoledne v době úředních hodin v březnu od 21. dubna do 2. června. Každému dítěti bude dána příležitost k symbolickému obroušení malé plochy kalicha. Práce s lakem a chemií bude ovšem přenechána dospělým. Těšíme se na Vaši spoluúčast, přijďte kdykoliv i s nejmenšími dětmi!

OZNÁMENÍ

Staršovstvo FS ČCE v Praze Radotíně svolává

VÝROČNÍ SBOROVÉ SHROMÁŽDĚNÍ

na Květnou neděli 20. března 2016 ihned po bohoslužbách,
které začínají v 9.30 hod.

Sborové shromáždění činí platná usnesení za jakéhokoliv počtu
přítomných členů

Milé sestry a bratři,

na budově kostela byl od počátku na střeše umístěn měděný kalich. Ten byl posléze z nějakých snad stavebních důvodů ze střechy demontován a deponován ve sklepě.

Byl bych potěšen, kdyby se letos umístil zpátky na střechu. A byl bych ještě více potěšen, aby se na očištění, obroušení a celkové renovaci kalicha podílely naše děti. To aby při cestě kolem pamatovaly, že se právě jejich ruce dotýkaly symbolu kostela.

Kromě toho bych byl rád, aby děti umístily do dutiny v kalichu nějaké předměty a zprávy pro příští generace. Ty by mohly být poselstvím vnukům našich dětí. Mohou to být obrázky, mohou to být nějaké jiné předměty denní potřeby. Nápadům se meze klást nebudou.

POZVÁNKA NA SVÁTEČNÍ BOHOSLUŽBY

20. březen	Květná neděle	9.30 hod.	Radotín VP
25. březen	Velký pátek	18.30 hod.	Radotín, VP
27. březen	Boží hod velikonoční	9.30 hod.	Radotín, VP
		14.30 hod.	Řevnice, VP

PRAVIDELNÁ SBOROVÁ SETKÁNÍ:

BOHOSLUŽBY

RADOTÍN - každou neděli v 9.30 hod.

- 1. neděle v měsíci společně s dětmi a obědem ve sboru
- 3. neděli v měsíci je vysluhována svatá Večeře Páně

ŘEVNICE - 14.30 hod. na římskokatolické faře na náměstí Jiřího z Poděbrad každou druhou neděli v měsíci

BIBLICKÉ HODINY

RADOTÍN - Čtvrtek od 18.30 hod. v kostele **Na Betonce 14**

ČERNOŠICE

SETKÁNÍ NAD BIBLÍ – vždy třetí středu v měsíci od 19.00 hod. po rodinách

EKUMENICKÁ BIBLICKÁ HODINA - každou druhou středu v měsíci od 19.00 hod. v Modlitebně Církve bratrské

NÁVŠTĚVNÍ HODINY FARÁŘE

vždy ve čtvrtek od 15.00 do 17.00 hod. v kanceláři v kostele Na Betonce 14. Návštěvu faráře mimo úřední hodiny, případně v rodině, je možno domluvit předem na telefonu 603 971 227.

Farář Petr Špirko: 603 971 227, e-mail: petr.spirko@evangnet.cz

Kurátorka Běla Ulmanová: 732 521 801 e-mail: bulm@seznam.cz

Místokurátor Václav Musil: 731 745 413 e-mail: vcl.musil@email.cz